

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Vlrix conscientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

delibus simulatio; spem vultu serenant, cædes & lanienas pectore coquunt. Nulla tam diræ feritatis scena est, quam Iracundia, libidine, avaritiâ, ambitione, invidiâ, stimulata non instruat. Ægisthus Tantali nepos, Thyestis filius adulter & parricida (improbitas est catenata) scelerâ sceleribus cumulavit; & ipse denique cognato ferro cum adultera, cecidit Nemesis vicâma, euntibus in orbem execrandis facinoribus, è perstenti sanguine profluentibus. De Ægistro Ovidius lib. 1. de remed. amoris.

Quæritur, Ægisthus quare sit factus adulter:

In promptu causa est. desidiosus erat.

Hoc agunt, qui nihil agunt. Ex ignaviæ palude quid aliud, quam obsecnum exspectes? De Oreste, ciûsque similibus Poëtæ dicunt: quod factio pius & sceleratus eodem, dum paternam cædem & pollutum eius thorum vindicando, manus violentas intulit matri. Unde jus hoc filio in parentem? an scelus unum plectendum altero? Profugum per alienas terras circumegerunt manes, animi malè consci, quemadmodum Cainum olim. Verè Tullius in oratione pro Milone: *Magna vis est conscientia: ut neque timeant, qui nihil commiserint: & pœnam semper ante oculos versari putent, qui peccaverint.* Orestes est agitatus ita furiis, ut dexteram, quâ parricidium commisit, arroserit & devorârit. Nempe in quo quis peccat, in eo punitur.

III. Inter Furias etiam mater, quamvis impia, impiè tamen interfesta occurrit armata facibus, incincta colubris Maro 4. Aeneid.

Aut Agamemnonius scenis agitatur Orestes

Armatam facibus matrem, & serpentibus atris

Cùm fugit, ultricésque sedent in limine Diræ.

Elegans locus, & explicatione morali dignus. Orestes immisso furore percitus ad templum Apollinis, velut ad asylum confugit: nam per vtrices Diras, seu Eumenidas nuspian consistere licebat. Templum ingredi Furiæ non audebant (en reverentiam loci sacri, & immunitatem) igitur comitatæ matris (Clytemnestra) umbrâ, ædem Numinis obsidebant in vestibulo; denique elapsus Orestes, persequentibus tamen Diris, Athenas venit in Areopagum ad Judices, quibus nihil sanctius, nihil incorruptius. Hi cùm sententiis, ut Tullius ait in Miloniana, variarent (an scilicet condemnarent; an absolverent reum) liberatus est Oraculo Deæ Minervæ, & sanitati mentis restitutus, cùm jam antè per fororem Iphigeniam, ad aram Dianæ Tauricæ expiatus fuisset, non tam

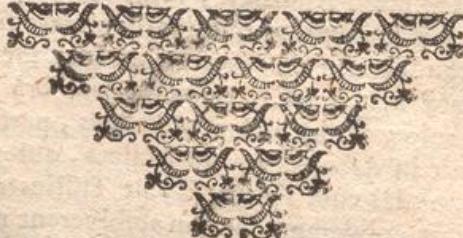
P p 3

men

(c) Vtrix conscientia.

men omāino à Furiis quietus; donec Minervæ tanquam sapientissimæ, calculus solutionis accessit.

Quō ostenditur nullum esse facinus tam impium & sceleratum, quod animo pœnitenti detestatum, non inveniat locum veniaæ, si non apud homines (quales Areopagitæ fuerunt) certè apud superos, ritè placatos. Ultrices Diras (Suetonio teste) sensit Nero parricida, materna specie cum verberibus ac tædis ardentibus incurrentes. Sensit Caracalla Imp. (Xiphilino narrante) pœnas fratris occisi, insectantibus Furiis exolvens. Sensit Imp. Constans, (referente Cedreno) Theodosii, fratris interempti umbris inquietatus. In vitis PP. legimus umbras pueri ab homicida occisi, jugiter hominem, etiam monachum jam effectum, fuisse persecutum, & identidem ei exprobrâsse: *Cur me occidisti?* ita, ut angore & tœdio victus, monasterio egressus ultrò se judicii plectendum tradiderit. Tullius in Rosciana, nolite, inquit, putare, quemadmodum in fabulis sæpenumero videtis, eos, qui aliquid impiè, sceleratèque commiserint, agitari & perterreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus, & suus terror maximè vexat: suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit, suæ mala cogitationes, conscientiæ animi terrent. Hæ sunt impiorum Furiae, hæ flammæ, hæ faces, hæ flagella, catenæ, serpentes, tormenta, quibus ultrices Diræ munus suum in reos exequuntur.

SYM-